ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡ' 1799

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΠΡΩΙΑΝ,

Η ΠΡΩΪΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
19
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 7.39'. Δύσις ἡλ. 5.6.
ΒΟΝΙΦΑΤΙΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 17.6, ἐλαχ. 8.9. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: ἀσθενεῖς. Θάλασσα: Κρητικὸν ὀλίγον τεταραγμένη
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ. 769.2

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΑΙ ΑΙ ΤΡΑΠΕΖΑΙ

Τὸ νομοσχέδιον τῆς Κυβερνήσεως περὶ ἀνωνύμων ἑταιριῶν κατετέθη προχθὲς εἰς τὴν Βουλήν, ἤτις ἤκουσε κατὰ τὴν ἐπ' αὐτοῦ εἰσήγησιν τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ καὶ τὰς ἀντιλήψεις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως.

Κατ' ἀρχὴν οὐδεὶς διαφωνεῖ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὰς λήψιν ὡρισμένων μέτρων πρὸς ἐξασφάλισιν καταθετῶν καὶ μετόχων, ἰδίως ἐπὶ τοῖς μετὰ τὰς τάσεις, αἱ ὁποῖαι ἐκδηλοῦνται εἰς τὴν διεύθυνσιν μεταπολεμικῶν τινων ἐπιχειρήσεων δευστερευούσης κατηγορίας.

Ἐξ ὅλων τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα περιλαμβάνει τὸ κατατεθὲν νομοσχέδιον, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προεκάλεσε τὸν ἐνδιαφέρον ἐγκαλύτερον θόρυβον, εἶναι τὸ σχετικὸν μὲ τὰ διαθέσιμα τῶν Τραπεζῶν πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν καταθετῶν.

Καὶ τῆς θεωρητικῆς μὲν ἀποστηρίξεως ἡ κατακρίσεως τοῦ μέτρου τούτου, δὲν θὰ ἐπιληφθῶμεν σήμερον. Θὰ ἐπ' αὐτοῦ διϊσταμένας ἀπόψεις ἐπληροφορήθη τὸ κοινὸν τόσον ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν τοῦ ὑποδιοικητοῦ τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης ὅσον καὶ ἐκ τῶν ὑπομνημάτων τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν. Ἀτυχῶς, εἰμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ διαπιστώσωμεν, ὅτι καὶ τὰ δύο μέρη προσεπάθησαν νὰ ὑποστηρίξουν τὰς ἀπόψεις των ὁπωσδήποτε, φθάσαντα εἰς τινα ἀμφεία καὶ μέχρι χειρισμοῦ τῶν ζητήματος κατὰ τρόπον ἀκριβῶς ἐπιστημονικόν, διότι ἀπεσιώπησαν πραγματικὰ τὰ γεγονότα, ὅταν ταῦτα ἐπιδεικνύουν τὰ παρατασσόμενα ἐπιχειρήματα.

Εἶναι βέβαια λυπηρὸν ὅτι ἐν τοιαύτῃ συζήτησις, τὴν ὁποίαν περιέβαλε διὰ τοῦ λαοῦ του ὁ ὁλόκληρος ὁ τραπεζιτικὸς κόσμος, δὲν ἐπέτρεπε τὴν δυνατὸν νὰ κρατηθῇ εἰς τὸ ὑψηλὸν ἐπίπεδον μιᾶς ψυχραίμου θεωρητικῆς ἐρεύνης, ἀσυμβιβάστου πρὸς κάθε ὑπερβολήν. Περὶ τοῦτο ὅμως δὲν πρόκειται τώρα. Ἀντικείμενον τοῦ παρόντος ἄρθρου εἶναι ἡ διαπίστωσις καὶ κατάκρισις μιᾶς πραγματικῆς καταστάσεως ἀφορῶντος καὶ ἄκρως ἐπιζήμιας. Πρόκειται δῆλα δή περὶ τῆς διαπιστώσεως τοῦ γεγονότος, τὸ ὁποῖον διέπει ὅλας σχέσεις τῶν πιστωτικῶν ἱδρυμάτων τῆς χώρας πρὸς τὴν Κεντρικὴν Τράπεζαν.

Ὡς γνωστόν, αἱ σχέσεις αὗται ὀφείλουν νὰ διέπωνται ἀπὸ τὸ πνεῦμα μιᾶς ἁρμονικῆς συνεργασίας, ἐφαρμοζομένης κατὰ κανόνα ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν Τράπεζαν καὶ συντελεστικῆς τῆς ἐξελίξεως τῶν συναλλαγῶν, τῆς διευκολύνσεως αὐτῶν καὶ γενικῶς τῆς διαμορφώσεως μιᾶς ὑγιοῦς τραπεζιτικῆς πολιτικῆς, ἡ ὁποία εἶναι προϋπόθεσις προόδου τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τοῦ τόπου.

Δυστυχῶς ἡ ἁρμονικὴ αὕτη συνεργασία οὐδέποτε, ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης, ἐγένετο αἰσθητή. Καὶ μέχρι μὲν τῆς δημιουργίας τοῦ περιμαχητοῦ ζητήματος τῶν διαθεσίμων τῶν Τραπεζῶν, ἡ ἀντίθεσις, ἡ ὁποία ὑφίστατο εἰς τὰς σχέσεις τῆς Κεντρικῆς Τραπέζης πρὸς τὰς ἄλλας, ὑπῆρξε λανθάνουσα. Τελευταίως ὅμως ἡ ἀντίθεσις αὕτη κατέστη ἀφόρητος: διὰ μίαν συνεργασίαν οὐδὲ διάθεσις ὑπάρχει, οὐδὲ κατάλληλον πεδίον δημιουργεῖται ἐὰν δεχθῶμεν ὅτι ὑπάρχει διάθεσις, γενικῶς δὲ παρῆχθη ἡ ἐντύπωσις, ὅτι παρὰ πᾶσαν λογικήν, αἱ σχέσεις τῆς Ἐκδοτικῆς ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν λοιπῶν Τραπεζῶν ἀφ' ἑτέρου, διέπονται ἀπὸ πνεῦμα ἀνταγωνισμοῦ.

Καὶ ἐν μέσῳ τῆς πνιγηρᾶς ταύτης ἀτμοσφαίρας, ἐπιζητεῖται ἡ διαμόρφωσις ὑποχρεώσεων, τῶν ὁποίων ἡ ἐφαρμογὴ καὶ ἡ ἐπιτυχία, καὶ ὅταν ἀκόμη τὰ προτεινόμενα μέτρα εἶναι ὀρθά, ἐξαρτῶνται πρωτίστως ἀπὸ αὐτὸ τοῦτο τὸ πνεῦμα τῆς ἁρμονίας καὶ ἐμπιστοσύνης, ἡ ὁποίον ἔπρεπε νὰ συνδέῃ τὰς διαφόρους Τραπέζας πρὸς τὴν Ἐκδοτικήν.

Πρὸ τῆς λήψεως, λοιπόν, οἱουδήποτε μέτρου, πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην θὰ ἔπρεπε μᾶλλον νὰ στραφῇ ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως: πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς δημιουργίας εἰλικρινοῦς συνεργασίας καὶ στενῶν δεσμῶν τῆς Ἐκδοτικῆς πρὸς τὰς ἄλλας Τραπέζας, πρὸς τὴν ὁλοκλήρωσιν δῆλα δή τοῦ τραπεζιτικοῦ προγράμματος εἰς τὸ ὁποῖον ἀπεσκόπει ἡ ἵδρυσις τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης. Ὁμιλοῦντες δὲ περὶ συμπληρώσεως τοῦ προγράμματος τούτου ἐννοοῦμεν: ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν προσπάθειαν τῶν ὁποίαν ὀφείλουν νὰ καταβάλλουν τὰ ἰσχυρότερα τραπεζιτικὰ ἱδρύματα, ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ συμφέροντί των, ὅπως ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐξασφαλισθῇ πλήρως ἀπὸ οἱουδήποτε κινδύνου ἐν ὥρᾳ κρίσεως καὶ ἀποβῇ ἀπὸ τοῦδε ὁ πραγματικὸς ρυθμιστὴς τῆς κυκλοφορίας τοῦ χρήματος.

Διὰ τὴν ὑφισταμένην ὅμως σήμερον κατάστασιν τίς πταίει; Τὸ ἐκδοτικόν μας ἵδρυμα; αἱ λοιπαὶ Τράπεζαι; ἡ τηρηθεῖσα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως πολιτικὴ ἐναντία ἀμφοτέρων; ὅλοι ὁμοῦ; Τὰ ἐρωτήματα ταῦτα δὲν ἀποτελοῦν ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς ἐξετάσεως· γεγονὸς εἶναι ὅτι διὰ τὸν ἕνα ἢ διὰ τὸν ἄλλον λόγον, ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρους, ἂν θέλετε, τὰ πράγματα δὲν ἔχουν ὡς ἔδει νὰ ἔχουν. Γεγονὸς δὲ εἶναι ὅτι ἐὰν ὑφίσταντο μεταξὺ Ἐκδοτικῆς καὶ ἄλλων Τραπεζῶν αἱ προμνημονευθεῖσαι σχέσεις, καὶ ἡ ἀσφάλεια τῶν καταθετῶν θὰ ἐξυπηρετεῖτο προσφορώτερον ἀφ' ὅ,τι ἐπιδιώκει τὸ περιβόητον νομοσχέδιον, καὶ αἱ λοιπαὶ Τράπεζαι θὰ ἀπελάμβανον μιᾶς ἀγαθοποιοῦ δράσεως τῆς Ἐκδοτικῆς, οὐδεὶς δ' ἀφ' ἑτέρου θὰ ὑπῆρχε κίνδυνος, ἐν ὥρᾳ κρίσεως, νὰ δημιουργηθῇ δυσχέρεια εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐκδοτικοῦ ἱδρύματος. Ὑπογραμμίζομεν δὲ τὸν κίνδυνον τοῦτον, διότι εἰς αὐτὸν ἀπέδωσαν τινὲς τὴν ἀνάγκην εἰς τὴν ὁποίαν εὑρέθησαν ἥ τε Κυβέρνησις καὶ ἡ Τράπεζα νὰ ἀναζητήσουν τὴν ἀσφάλειαν τῶν καταθετῶν διὰ μέτρου συνδυάζοντος καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Τραπέζης.

Ἀλλὰ διατί νὰ ἐπιζητῆται ἡ πραγμάτωσις ὡρισμένων σκοπῶν διὰ μέσων συντελούντων εἰς τὴν τόσον φθοροποιὸν ἀπομάκρυνσιν τῶν τραπεζῶν ἀπὸ τὴν Τράπεζαν, ἀφοῦ τοὐναντίον μόνη ἡ δημιουργία ἀγαθῶν σχέσεων μεταξύ των θὰ καθίστα τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προτεινομένων μέτρων ἢ ἄλλων ἀναλόγων καὶ προσφυεστέρων μᾶλλον ἀποτελεσματικήν; Ἐλπίζομεν τὸ ἐρώτημά μας νὰ κινήσῃ πρὸς τὴν πραγματικότητα τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὰ πιστωτικά μας ἱδρύματα.

ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΣ ΡΟΜΑΝΤΙΣΜΟΣ

ΜΙΧΑΗΛΩΦ

ΕΝΑ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΟΥ ΑΡΧΙΚΟΜΙΤΑΤΖΗ

Δὲν ὑπάρχει Βαλκάνιος ὁ ὁποῖος νὰ ἀγνοῇ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰβὰν Μιχαήλωφ. Καὶ ἂν εἶχε κανεὶς τὴν διάθεσιν νὰ τὸ λησμονήσῃ, ὁ τηλέγραφος φροντίζει νὰ τὸ ὑπενθυμίζῃ τακτικὰ μὲ τὴν ἀναγγελίαν τῶν δολοφονικῶν ἀποπειρῶν καὶ τῶν δολοφονιῶν, αἵτινες... διεξάγονται συχνὰ-πυκνὰ μεταξὺ τῶν ὀπαδῶν τοῦ διαβοήτου αὐτοῦ ἀρχικομιτατζῆ καὶ τῶν τοῦ δολοφονηθέντος ἀντιπάλου του στρατηγοῦ Πρωτογέρωφ.

Ὁ Ἰβὰν Μιχαήλωφ, ἀρχηγὸς τῆς Μακεδονικῆς Ἐπαναστατικῆς Ὀργανώσεως—κατὰ συγκοπὴν, τῆς Μ. Ε. Ο.—δυσκόλως ἐπιτρέπει νὰ τὸν πλησιάσουν. Πολλοὶ εἶνε ὅσοι μὲ εὐχαρίστησιν θὰ τὸν ἔριχναν κάτω μὲ μιὰ γοργὴ μαχαιριά, ἔστω καὶ μόνον διὰ νὰ μεταφέρουν τὴν κεφαλήν του εἰς τὸ Βελιγράδι, ὅπου θὰ ἐδίδετο πολὺ καλὸν ἀντίτιμον δι' αὐτήν. Ὁ Μιχαήλωφ, βασιλεὺς τῆς Μ. Ἐ. Ο., εἶνε, πράγματι, ὁ ἀρχηγὸς τῆς δρακὸς τῶν τραχυδιαίτων παλληκαριῶν ποὺ ἔχουν ὁρκισθῇ νὰ ἀποδώσουν εἰς τὴν γηραιὰν Μακεδονίαν τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν της καὶ διεξάγουν ἀπὸ ἐτῶν, ἀνὰ τὰ ὄρη, παρὰ τὸ ψῦχος, τὴν πεῖναν, τὴν καταδίωξιν τῆς σερβικῆς, τῆς ἑλληνικῆς καὶ τῆς βουλγαρικῆς ἀστυνομίας, ἀγῶνα ἄπελπιν, ἄγριον, σκληρὸν συχνάκις, διὰ τὴν Ἱερὰν Ὑπόθεσιν.

— Ἐφ' ὅσον θὰ ἀπομένῃ ἔστω καὶ ἕνας Μακεδὼν, ἔλεγε μὲ πάθος ὁ Ἰβὰν Μιχαήλωφ εἰς ἕναν Ἀμερικανὸν δημοσιογράφον, ὁ ὁποῖος εἶχε κατορθώσει νὰ τὸν συναντήσῃ πρό τινων ἑβδομάδων, τὸν κ. Τζὼν Μπαίγκλες, ἐφ' ὅσον θὰ ἀπομένῃ ἔστω καὶ ἕνας Μακεδὼν, ὁ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγὼν θὰ συνεχισθῇ. Καὶ ὅταν ὅλοι οἱ Μακεδόνες ἀποθάνουν, αἱ πλάκες τῶν τάφων μας θὰ ἀνασκωθοῦν καὶ τὰ φαντάσματά μας θὰ περιτρέχουν ἀκόμη τὰ βουνὰ μὲ τὴν βόμβαν εἰς τὸ χέρι.

Εἶνε εὐνόητον ὅτι τέτοιοι μαχηταὶ θεωροῦνται ὑπ' ὅλων τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν περιλάβει εἰς τὰ σύνορά των ἕνα κομμάτι τῆς γηραιᾶς Μακεδονίας, ὡς παράφρονες ἄκρως ἐπικίνδυνοι, καὶ ὅτι τόσον ἡ Βουλγαρία ὅσον καὶ ἡ Νοτιοσλαυΐα, τόσον ἡ Νοτιοσλαυΐα ὅσον καὶ ἡ Ἑλλὰς ἀγωνίζονται νὰ θέσουν χεῖρα ἐπὶ τῶν μανιωδῶν αὐτῶν ἐραστῶν τῆς ἐλευθερίας. Δὲν παρέρχεται μὴν χωρὶς νὰ μὴν ἐκτελεσθῇ ἐδῶ ἢ ἐκεῖ κάποιος Μακεδών. Ἀλλὰ καὶ δὲν παρέρχεται μὴν χωρὶς κάποια ἀπόπειρα ἀντιποίνων νὰ μὴν αἱματοβρέξῃ μίαν ἀπὸ τὰς παραμεθορίους πόλεις ἑνὸς ἀπὸ τὰ τρία βασίλεια ἢ δημοκρατίαν ποὺ ἀπηριθμήσαμεν ἀνωτέρω. Τελευταίως ἀκόμη, ἐνῷ μία μικτὴ βουλγαρονοτιοσλαυϊκὴ ἐπιτροπὴ εἶχε συνέλθει εἰς τὸ Πιρὸτ καὶ συνεζήτει περὶ τῶν τρόπων τῆς κοινῆς καταστολῆς τῆς μακεδονικῆς «λῃστείας»—διότι τὰ Κράτη τοὺς ἐπαναστάτας αὐτοὺς ἀποκαλοῦν λῃστὰς!—ἐπρόσβαλαν αἰφνης εἰς τὰ παράθυρα τῆς αἰθούσης ὅπου συνεδρίαζεν ἡ Ἐπιτροπὴ καμμιὰ τριανταριὰ ἄνδρες φοροῦντες τὸν περίφημον σκοῦφον ἀπὸ γοῦναν μὲ τὸ φοβερὸν σῆμα τῆς Μ. Ε. Ο., τὸ μαχαῖρι διεσταυρωμένον μὲ τὸ περίστροφον, καὶ μέσα εἰς τὴν μικρὰν αἴθουσαν ἤρχισε βροχὴ βομβῶν. Τρεῖς ἀντιπρόσωποι ἐφονεύθησαν, φριχτῶς διαμελισθέντες, ἐννέα ἐτραυματίσθησαν σοβαρῶς, περὶ τοὺς δεκαπέντε ἐλαφρότερον, οἱ λοιποὶ κατώρθωσαν νὰ φύγουν: τὸ ὁριστικὸν πρωτόκολλον τῆς ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῆς οὐδέποτε ὑπεγράφη ἢ πάντως δὲν ὑπεγράφη μέχρις ὥρας.

Ὁ Μιχαήλωφ, ὅπως ἔλεγε, δὲν εἶνε ρήτωρ, ἀλλ' ἄνθρωπος τῆς δράσεως· δὲν εἶνε θεωρητικός, εἶνε ρεαλιστής. Ἔχει, ἐξ ἄλλου, συχνάκις ἐκδηλώσεις φιλοφροσύνης, αἱ ὁποῖαι τὸν συγγενεύουν πρὸς ὡρισμένους Ἱσπανοὺς ἢ Κορσικανοὺς λῃστὰς τῶν ρωμαντικῶν θρύλων. Ἕνας Καναδὸς συγγραφεὺς, τὸν ὁποῖον τοῦ εἶχε συστήσει ἕνας ἀπὸ τοὺς ταμίας ποὺ διατηρεῖ ἡ Μ.Ε.Ο. εἰς ὅλα τὰ κράτη τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς, ἕνας Καναδὸς συγγραφεὺς λοιπὸν ἀνέμενεν εἰς τὴν Σόφιαν νὰ τοῦ στείλῃ ὁ ἀρχηγὸς τῶν συμμοριῶν τοὺς ἀναγκαίους ὁδηγοὺς διὰ νὰ τὸν ὁδηγήσουν εἰς τὸ τωρινὸν κρησφύγετόν του. Ἦτο Ἰανουάριος τοῦ 1929. Παγερὸς ἄνεμος κατέβαινεν ἀπὸ τὰ μακεδονικὰ βουνά. Ἕνα βράδυ, ἐκεῖ ποὺ ὁ συγγραφεὺς ἐπερνοῦσε τὴν ὥραν του εἰς τὸ δωμάτιόν του ξεφυλλίζων κάτι ἀγγλικὰ περιοδικά, εἰσῆλθε κάποιος, χωρὶς νὰ κτυπήσῃ, καὶ ἀμέσως ἐζήτησε συγγνώμην αὐτοσυστηθείς:

— Σᾶς ζητῶ συγγνώμην· Μιχαήλωφ!

Ὁ Καναδὸς δὲν ἠμπόρεσε νὰ συγκρατήσῃ μίαν ἐπιφώνησιν:

— Δὲν ἐφοβηθήκατε μήπως...

— Ναί, εἶπε μειδιῶν ὁ Μιχαήλωφ, ἐφοβήθηκα μήπως συνιχωθῆτε στὸ βουνό.

Καὶ καθὼς ὁ οἰκοδεσπότης ἔσπευδε νὰ τὸν περιποιηθῇ, προσφέρων εἰς αὐτὸν ἕνα ποῦρο:

— Ξέρω, εἶπεν ὁ κομιτατζῆς, καὶ λυποῦμαι ποῦ ἠναγκάσθητε νὰ κρίνετε τὴν Μακεδονίαν ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἀπαίσια ἄχυρα. Ἐπιτρέπετε;

Ἔσκυψεν ἀπὸ τὸ μισάνοιχτο παράθυρο, ἐσφύριξε σιγανά, ἔπειτα ἐπῆγε πρὸς τὴν θύραν. Κάποιος εὑρίσκετο κι' ὅλας πρὸ αὐτῆς. Δυὸ λόγια. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔβγαλεν ἀπὸ τὴν προβιά του ἕνα κουτάκι:

— Δοκιμάστε αὐτὰ ἐδῶ, εἶπεν ὁ Μιχαήλωφ στραφεὶς πρὸς τὸν Καναδόν· αὐτὰ εἶνε ἀληθινὰ Μακεντόνκα.

Ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν τῶν πολὺ γοργῶν ἀνεκδότων θὰ νομίσετε ἀσφαλῶς ὅτι ὁ Μιχαήλωφ εἶνε κανένας ἀντρακλας μαυριδερὸς, μὲ σκληρὰ χαρακτηριστικά, μεγάλα μουστάκια, ἕνα εἶδος Βασιλέως τῶν Ὀρέων ἀλλὰ Ἐδμόνδον Ἀμπού. Διόλου. Ὁ Μιχαήλωφ εἶνε νεώτατος, μόλις τριακονταετὴς καὶ φαίνεται μόλις εἰκοσιπέντε χρόνων: ξυρισμένος ἐπιμελῶς, μὲ χείλη λεπτὰ καὶ καλογραμμένα, πηγοῦνι ἴσιο, μύτη τσακπίνικη, μάτια γλυκά· ὁμοιάζει μᾶλλον πρὸς ἐπαγγελματίαν χορευτὴν παρὰ πρὸς ἀρχισυμμορίτην. Ἀλλὰ εἶνε τρομερὸς χορευτὴς ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς, ποῦ ἔλεγεν, ὅταν τὸν ἐρωτοῦσαν ἐὰν ἐσκέπτετο νὰ νυμφευθῇ:

— Τὰ κορίτσια δὲν παντρεύονται γιὰ νὰ γίνουν χῆρες!

Η ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ΑΣΤΑΘΕΙΑ

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΕΚ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Ο κ. ΕΡΡΙΟ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΝ ΓΑΛΛΙΑΣ, ΑΓΓΛΙΑΣ, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

ΕΑΝ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΗ Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΘΑ ΕΙΝΕ ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 18. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εὐρωπαϊκαὶ καὶ ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν ἐνδιαφέρον ἄρθρον τοῦ κ. Ἐρριό, ἀναλύοντος τοὺς κινδύνους, οἵτινες ἀπειλοῦν τὴν εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην καὶ εἰσηγουμένου μέτρα πρὸς ἀντιμετώπισίν των.

«Τὸ περίπλοκον ζήτημα τῆς εἰρήνης εἰς τὴν μεταπολεμικὴν Εὐρώπην —λέγει ὁ Γάλλος πολιτικὸς —ἀπασχολεῖ σήμερον τὴν σκέψιν ὅλων. Ἡ προπαρασκευαστικὴ διάσκεψις τοῦ ἀφοπλισμοῦ ἐν Γενεύῃ ὁλίγας παρέχει ἐλπίδας μιᾶς αἰσίας λύσεως τοῦ ζητήματος. Ἡ Εὐρώπη εὑρίσκεται εἰς μίαν ἐνδιάμεσον θέσιν μεταξὺ τοῦ παλαιοῦ συστήματος τῆς ἰσορροπίας καὶ τοῦ καθεστῶτος εἰρήνης, τὸ ὁποῖον παρασκευάζομεν δι' αὐτήν. Δὲν ὑπάρχει ἐπικινδυνώτερον πρᾶγμα ἀπὸ τὰς μεταβατικὰς αὐτὰς ἐποχάς. Ἡ γηραιὰ ἤπειρός μας φαίνεται εὑρισκομένη εἰς καταστασιν τόσον ἀσταθῆ, ὅσον καὶ ἡ παλαιὰ κλιτὺς Φουρθιὲρ τῆς Λυόν, τὴν ὁποίαν εἶδα κατακρημνιζομένην ὑπὸ τὸ βάρος τῶν διαδοχικῶν οἰκοδομῶν.»

Ἀναφέρει κατόπιν τὰς προφητείας τοῦ στρατηγοῦ Λούντεντορφ, προλέγοντος τὴν κήρυξιν πανευρωπαϊκοῦ πολέμου τῷ 1932, καὶ ἀντικρούει τὰ γραφόμενα ὑπὸ τοῦ φασιστικοῦ Τύπου, κατηγοροῦντος τὴν Γαλλίαν ὅτι ἐπιζητεῖ τὴν συγκρότησιν συμμαχιῶν τοῦ παλαιοῦ συστήματος ἐναντίον τῶν Κρατῶν τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης. Χαρακτηρίζει τὴν πολιτικὴν τῆς Γαλλίας ὡς ἐπιδιώκουσαν τὴν συνδιαλλαγὴν τῶν τέως ἐχθρικῶν κρατῶν. Εἰς ἀπόδειξιν αὐτοῦ ἀναφέρει τὴν βαλκανικὴν διάσκεψιν καὶ τὴν διάσκεψιν τῶν ἀγροτικῶν κρατῶν τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης, συγκροτηθείσας τῇ προωθήσει τῆς Γαλλίας.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ

Τοὺς πραγματικοὺς κινδύνους διὰ τὴν εἰρήνην διαβλέπει ἀλλαχοῦ ὁ κ. Ἐρριό.

«Τὸ σοβαρώτερον —λέγει— ἐκεῖνο ποῦ οἱ ξένοι δὲν παρατηροῦν μετ' ἀρκετῆς προσοχῆς, εἶναι ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Μπολσεβικικῆς Ρωσσίας. Ἡμεῖς, οἵτινες παρακολουθοῦμεν ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ἀντελήφθημεν τὸ ἑξῆς παράδοξον: ὅτι τὸ Σοβιετικὸν Κράτος εἶναι σήμερον ἐξ ἴσου φίλος, ἂν ὄχι σύμμαχος, τοῦ γερμανικοῦ μιλιταρισμοῦ καὶ τοῦ ἰταλικοῦ φασισμοῦ. Ἀναμφισβητήτως αἱ μπολσεβικικαὶ συμμαχίαι, εἴτε γραπταὶ εἴτε ὄχι, ἐπιδιώκουν τὴν κατάπνιξιν τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Λιθουανίας.

»Τί ἀπέγινε τὸ πρόγραμμα περὶ παγκοσμίου ἐπαναστάσεως τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας; Κατέρρευσε πλήρως. Οἱ διευθύοντες αὐτὸ ἐν Μόσχᾳ συνεργάζονται τώρα μὲ δικτάτορας, γενικὰ ἐπιτελεῖα καὶ ἀρχηγοὺς συμμοριῶν. Ζητοῦν τὴν ἀναθεώρησιν συνθηκῶν, τὰς ὁποίας οὐδέποτε ἀνεγνώρισαν.

Η ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΤΗΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

»Μετὰ θλίψεως γράφω —συνεχίζει ὁ κ. Ἐρριό— ὅτι ὁ κυριώτερος κίνδυνος διὰ τὴν εἰρήνην εἶναι ἡ ἀσκόπως ἐπιθετικὴ στάσις τῆς Ἰταλίας. Ἡ φασιστικὴ διπλωματία ἐπέδειξε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἰδιαιτέραν δραστηριότητα καί, ὀφείλομεν νὰ τὸ ἐπιμνεσθῶμεν, ἐξαιρετικὴν ἐπιτηδειότητα, ἐπιζητοῦσα τὰς μᾶλλον ἀντιφατικὰς φιλίας, προσφέρουσα τὴν συνεργασίαν της ἀκόμη καὶ εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τῶν συνθηκῶν.

»Ὁσηνδήποτε ἀνησυχίαν καὶ ἂν ἐπροξένησεν εἰς ἡμᾶς ἡ Γερμανία τελευταίως, δὲν εἶναι ἡ Γερμανία ἐκείνη ποῦ μᾶς ἀπασχολεῖ περισσότερον κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμήν. Ἀνησυχοῦμεν πολὺ περισσότερον βλέποντες τοὺς φασιστὰς τοῦ Μιλάνου νὰ ὑποδέχωνται μὲ ἀλαζονικὰς ἐκδηλώσεις τὴν ἀντιπροσωπείαν τῶν Γερμανῶν ἐθνικιστῶν ἢ τὸν Ρῶσσον ναύαρχον Σίβκωφ, μεταβαίνοντα νὰ παρακολουθήσῃ τὰς ἀσκήσεις τῆς πρώτης ἰταλικῆς μοίρας.

»Εἰς τὴν Γερμανίαν τοὐλάχιστον, παρὰ τὸν χιτλερικὸν κατακλυσμόν, βλέπομεν τοὺς σοσιαλδημοκράτας ἀγωνιζομένους θαρραλέως ὑπὲρ τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν καὶ τῆς εἰρήνης. Παρατηροῦμεν ὅτι ἡ λογικὴ ἄγει αὐτοὺς νὰ συζητήσουν μὲ τὸν Καγκελλάριον τοῦ Ράϊχ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν καὶ τὸν προϋπολογισμόν. Καὶ ἡ Αὐστρία, παρὰ τὴν δυσχερεστάτην θέσιν της, ἀνθίσταται εἰς τὰς παροτρύνσεις τῶν Χαϊμβέρεν μὲ σύνεσιν ἤτις εἶναι ἀξία τῆς συμπαθείας μας καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ τύχῃ τῆς βοηθείας μας.

ΤΟ ΚΡΙΣΙΜΟΝ ΕΑΝ...

»Καθ' ἡμᾶς —καταλήγει ὁ κ. Ἐρριό— ἡ οὐσία τοῦ εἰρηνικοῦ πνεύματος θὰ ἔγκειται τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν δυνατότητα μιᾶς εἰλικρινοῦς συνεννοήσεως μεταξὺ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας, μὲ τὴν δημοκρατικὴν Γερμανίαν καὶ Αὐστρίαν, ὄχι πρὸς σχηματισμὸν ἑνὸς τῶν ἐνόπλων συγκροτημάτων τῶν ὁποίων παρῃτήθημεν, ἀλλὰ διὰ νὰ ὀργανώσωμεν τὴν Εὐρώπην ἐπὶ νέας βάσεως.

»Εἶναι ἴσως ἀλλόκοτον, ἀλλ' ἀληθές. Ἐὰν ὁ φασισμὸς ἐπικρατήσῃ ἐν Γερμανίᾳ καὶ χρησιμεύσῃ ὡς δεσμὸς μεταξὺ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ρωσσίας, τότε κατὰ τὴν γνώμην μας, ἡ ἐλπὶς τῆς εἰρήνης ἐξέλιπεν. Ὁ πόλεμος θὰ εἶναι τὸ ἀναπόφευκτον ἀποτέλεσμα.»

ΤΟ ΑΛΛΗΛΟΦΑΓΩΜΑ ΤΩΝ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΩΝ

Η ΣΥΝΩΝΟΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝ

ΠΩΣ ΦΡΥΑΝΘΗ ΚΑΙ ΑΠΕΤΥΧΕ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Δεκέμβριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ ἐφημερὶς «Νταίλυ Μαίηλ» δημοσιεύει ἐν ἐκτάσει τὰς λεπτομερείας μιᾶς ἀποτυχούσης συνωμοσίας στρεφομένης κατὰ τοῦ δικτάτορος τῆς Μπολσεβικικῆς Ρωσσίας Στάλιν. Ἡ μεγάλη ἀκρίβεια τῆς λεπτομερειακῆς περιγραφῆς δημιουργεῖ τὴν ἀνάγκην ὅπως ἡ ἐν λόγῳ ἀφήγησις γίνῃ δεκτὴ μετά τινων ἐπιφυλάξεων. Ἀλλὰ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ παριδῇ κανεὶς ὁλοσχερῶς τὰ ἀποκαλυπτόμενα.

*Κατὰ τὴν ἀγγλικὴν ἐφημερίδα, ὁ Ρύκωφ, ὁ Τόμσκυ, ὁ Βοροσίλωφ, ὁ Ἔνσλιχτ, ὁ Μπουντένυ, ὁ Σύρτσωφ, ὁ Πρινκάνωφ, ὁ Πιατακὼφ, ὁ Λομινάτζ, ἀρχηγοὶ τῶν Σοβιὲτ τῆς Γεωργίας, καὶ ὁ Πικρόφσκυ, πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τῆς Οὐκρανίας, εἶχον σχεδιάσει νὰ ἀνατρέψουν τὸν Στάλιν καὶ νὰ συστ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Απο Πρωϊας εις Πρωϊαν

Μενον αι εντυπει σελιδες πληρωμής αι φέρουσαι τας υπο υπογραφής των κ.κ. Χαλκιά και Περρινιά ὡς και την γραφίδα της «Πρωϊας» δίνουν ἐγγυοσι. Ειλικδίνετε ἄλλοι δ' πλέον, ὡς και αι ἐντυποι τειαυται, ἀνευ ἀμφιβολων τῶν ὁφ ἀνευ ὑπογραφῶν ἀνεν γνωριμίστεως.

Ρθειρουνυν ἠδη...

«Ἀχ! Τι εἶνε αὐτές οἱ «κοκκινάδιλιοι»! Πῶς ἄλφα εἶχαν οἱ ἀρχαῖοι, ἄλλα ἀπὸ οἱ νεωτεροι, ἀπὸ τὴς ἐφημερίδες ἀκοις τὴς χωρις ἀνηφίλεως!

Σκοκκὴς ἐνα ὁμφὶ ἀνόγκωμα γιὰ ἕνα κακμενὸ κεφάλακι, μὲ ὀνειρωμένο ἀνεμοστρόβιλο ἀπὸ ἀνεμοστρόβιλο ἀπὸ ἀνεμοστρόβιλο ἀπὸ

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΙ ΟΡΙΖΕΤΑΙ ΔΙΑ ΤΑ ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΑ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΜΒΟΛΑΙΑ ΤΩΝ ΟΠΛΩΤΩΝ

Σχετικώς μὲ τὴν ἐκφοβοπάτησιν τῆς Ἀτλαντικῆς τὴν Ν. Σκωτίας γράφονται τὰ ἑξῆς:

1) Ἔντεκα 45 ἑκατ. ἀπὸ τὴν ὑπογραφὴ τῆς παρούσης συμβάσεως ἡ ἡ ἀπόφασις θ' ἀρθεῖ νὰ γνωρίσῃ ἔγγραφον πρὸς τὸ ἀναγνώριμον τῶν ἐπιλόγων πληρεξουσίων καὶ ἐπιλόγων κυρίου Ἀ. Ἀθήνας, ἡ χωστὰ τὴν παραδοσινοῦσα ἐν ἐκφ. ἐκ τῶν ἐπιλόγων περὶ Νέας Σκώτας μὲ τὴν δήλωσιν ὅτι θὰ ἐπιφέλῃ αὐτὸ ἐντὸς θυμίου καὶ ἐφόσον προκύψῃ ἀνάγκη ἐφαρμογὴς τῶν διατάξεων τῆς συμβάσεως καὶ ἐν τῷ ἐπιτέλειν τῆς συμβάσεως καὶ ἡ ἀθέρισις. Ἐφαρμόσθησαν ἀπρακτοι τὴν ἀνωμοτὶ ἀρθεῖσαν ἐν ἐκφ. εἰς διακοῦσεις ἐν τῷ ἐκφ. τῶν τοῦς μετρητὰ καταβολὴν εἰς θὰ τῆς τρεῖς ἀπὸ ἀνωλοκῆ προκαταβολὴς ἀπὸ τὴν τριακόν μηδὲ ἀπὸ τὴν ἐκφ. ἀδρίστου ἀνὰ ἀπεστρέφ.

2) Τὰ μεταξὺ τοῦ ὑπουργείου καὶ τῆς Ἀνάδρας ἀντιλαμβανόμενα ἔγγραφα συνέστανται: Ἐξίστασιν καὶ πανοικοπάτεια ἐπὶ ἀποδείξει.

*Ἀνακοινοῦται ὅτι ἀνωμοτὶ καὶ ἀκανοπάτεις ἀδόμενοι ἐκφ. ἔχουν ἐκφ. ἐν ἀναμονῇ τῆς ἐκφ. τοῦ ἐκφ. ἐν τῷ ἐκφ. ἐν τῷ ἐκφ. ἐν τῷ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

Η ΝΕΑ ΓΑΛΛΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΥΠΕΣΤΗ ΘΑΝΑΣΙΜΟΝ ΠΛΗΓΜΑ

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΡΙΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ

ΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 18. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας—Τὴν τελευταίαν στιγμὴν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως τῆς γαλλικῆς Βουλῆς, τρεῖς ἐκ τῶν ὑπουργῶν τῆς κυβερνήσεως Στέεγκ ὑπέβαλον τὰς παραιτήσεις των καὶ τοῦτο ἀπετέλεσε θανάσιμον πλῆγμα διὰ τὴν κυβέρνησιν ἥτις ἀπώλεσε τὴν ὑποστήριξιν τῶν κομμάτων ἅτινα οὗτοι ἀντεπροσώπευον. Οὗτοι εἶνε ὁ ὑπουργὸς τῶν Συντάξεων Θουμίρ, ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Κοτίγ καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας Καντρύ. Τὸ γεγονὸς κατετάραξε τὰ ὑπόλοιπα μέλη τοῦ ὑπουργείου ἅτινα ὅμως ἀπεφάσισαν νὰ ἐμφανισθοῦν εἰς τὴν Βουλὴν ἵνα ἀντιμετωπίσουν τὴν κατάστασιν. Μέγας ἐρεθισμὸς ἐπεκράτησεν εἰς τὴν Βουλὴν ὅταν ἡ εἴδησις αὕτη ἀνεκοινώθη. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ὁ πρωθυπουργὸς ἀνέγνωσε σύντομον δήλωσιν τῆς κυβερνήσεως δι' ἧς ἡ κυβέρνησις ἐζῆτε τὴν ἀνάγκην ψηφίσεως τῶν οἰκονομικῶν νομοσχεδίων πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου. Ἀφοῦ, εἶπε, πάντες οἱ Γάλλοι πολῖται ἐπιθυμοῦν κυρίως τὴν ἐπικράτησιν τῆς εἰρήνης πρέπει νὰ ἐκλείψουν αἱ διαιρεῦσαι τὸ ἔθνος διαφωνίαι καὶ νὰ τεθοῦν κατὰ μέρος πᾶσαι αἱ ἀφορμαὶ διενέξεων καὶ διαμαχῶν. Οἱ βουλευταὶ τῆς δεξιᾶς πτέρυγος ἤκουσαν τὰς δηλώσεις ἐν σιωπῇ ἀλλ' οἱ Ριζοσπάσται ἐπεδοκίμασαν αὐτὰς ζωηρῶς.

ΖΩΗΡΟΤΑΤΗ ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 18. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ αἰφνιδιαστικὴ παραίτησις δύο ὑπουργῶν καὶ ἑνὸς ὑφυπουργοῦ τῆς νέας κυβερνήσεως ἐξακολουθεῖ νὰ προκαλῇ βαθυτάτην αἴσθησιν εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους. Ἡ ἐμφάνισις τῆς κυβερνήσεως κολοβωμένης κατὰ πέντε μέλη εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς θεωρεῖται ἄνευ προηγουμένου εἰς τὰ χρονικὰ τῆς Γ' Δημοκρατίας. Μετὰ τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις ἐγένετο συζήτησις ἐπὶ τῶν ἐπερωτήσεων συνεχιζομένη ἀκόμη.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

Νέα κατάχρησις 26.500.000 ἀπεκαλύφθη χθὲς διαπραχθεῖσα κατὰ τὴν προμήθειαν τῶν στρατιωτικῶν στολῶν.

Πρόκειται περὶ τοῦ ἑξῆς: Πρὸ καιροῦ τὸ κράτος συνεβλήθη διὰ συμβάσεων μὲ τὰς ἑταιρείας «Ἑλληνικὴ Ἐριουργία» (Ἀθηνῶν), «Ὑφαντὲ» (Θεσσαλονίκης), Λαναρᾶς καὶ Κίρτση (Νικαίας) καὶ «Ἔρια» αἱ ὁποῖαι ἀνέλαβον νὰ κατασκευάσουν τὸ ἀπαιτούμενον ὑλικὸν ἐρέας (χακί) διὰ τὸν ἱματισμὸν τοῦ στρατοῦ. Διὰ τῶν αὐτῶν συμβάσεων αἱ ἑταιρεῖαι αὗται ἀνέλαβον συγχρόνως τὴν κοπὴν καὶ τὴν ραφὴν τῶν στολῶν. Μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ ἱματισμοῦ εἰς τὰς τέσσαρας ἑταιρείας ἐμείναν πλεονάσματα ἐρέας 150 χιλιάδων μέτρων ἐν συνόλῳ μὴ ὑπολογισθέντα καθολοκληρίαν ἐκ τῶν προτέρων τὰ ὁποῖα κατεκράτησαν αἱ ἑταιρεῖαι. Αἱ ἀρμόδιαι ὑπηρεσίαι τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, αἱ ὁποῖαι ἔδωσαν τὰς παραγγελίας καὶ παρέλαβον τὰς στολάς, οὐδόλως ἔλαβον ὑπ' ὄψει τὰ πλεονάσματα αὐτὰ καὶ οὔτε κἂν τὰ ἐζήτησαν ἀπὸ τὰς ἑταιρείας.

Ἡ κονδρειδὴς αὐτὴ παράλειψις ἀπεκαλύφθη μετὰ πολὺν χρόνον ἐντελῶς συμπτωματικῶς. Εἰς τῶν συνεταίρων μιᾶς τῶν ἀνωτέρω ἑταιρειῶν περιῆλθεν εἰς διάστασιν μὲ τοὺς ἄλλους καὶ προκειμένου νὰ ἀποχωρήσῃ ἀπὸ τὴν ἐπιχείρησιν ἐζήτησε τὸ μερίδιόν του. Κατὰ τὴν διανομὴν ὅμως οἱ συνεταῖροι —ἦσαν ἐν ὅλῳ τέσσαρες— διεφώνησαν καὶ ἐζήτησας τὸ μερίδιόν του ὑπέβαλεν ἐναντίον των τριῶν ἄλλων μήνυσιν. Συγχρόνως οὗτος δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεκάλυψε τὸ πλεόνασμα τῆς ἐρέας τὸ ὁποῖον παρεκυφεν ἀπὸ τὴν παραγγελίαν τῶν στολῶν τοῦ στρατοῦ εἰς τὴν ἑταιρείαν ταύτην καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον δὲν ἤθελεν νὰ τοῦ δώσουν μερίδιον οἱ συνεταῖροι του.

Εὐθὺς ὡς ἐγένετο ἡ ἀποκάλυψις αὕτη τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐζήτησεν ἀπὸ τὰς ἑταιρείας τὰ πλεονάσματα ἀλλ' αὗται ἠρνήθησαν νὰ τὰ παραδώσουν ἰσχυριζόμεῖσαι ὅτι ἀνήκουν εἰς αὐτάς. Κατόπιν τούτου τὸ ὑπουργεῖον ἀπηυθύνθη εἰς τὸ Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν τὸ ὁποῖον ἐκ τῆς συμβάσεως εἶχεν ὁρισθῆ ὡς διαιτητικὸν δικαστήριον. Τὸ Ἐφετεῖον διὰ τῆς ἀποφάσεώς του ἐχαρακτήρισε τὴν ὑπόθεσιν ὡς ἀστικὴν διαφορὰν καὶ κατεκύρωσε τὰ πλεονάσματα τοῦ χακὶ εἰς τὸ κράτος. Μὲ τὸν χαρακτηρισμὸν αὐτὸν πεῦ ἔδωσε τὸ Ἐφετεῖον εἰς τὴν ὑπόθεσιν αἱ ἑταιρεῖαι ἀπηλλάγησαν τῆς ποινικῆς εὐθύνης. Καὶ ἔκτοτε αἱ γενέμεναι δικαστικαὶ ἐνέργειαι περιωρίσθησαν εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν πλεονασμάτων εἰς τὸ κράτος. Αἱ ἑταιρεῖαι ἐδέχθησαν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἐφετείου καὶ προσεφέρθησαν νὰ τὰ ἀποδώσουν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ἀνακριτὴς κ. Μιχόπουλος εἰς τὸν ὁποῖον εἶχε παραπεμφθῆ ἡ ὑπόθεσις πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τακτικὰς ἀνακρίσεις διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ὑπαρξέως ποινικῆς εὐθύνης. Ἔκαμεν ἐρεύνας εἰς τὰ ἐργοστάσια τῶν ἑταιρειῶν εἰς τὰ ὁποῖα καὶ ἀνεῦρε τὰ προκύψαντα πλεονάσματα, ἅτινα καὶ κατέσχεν. Ἡ ἀξία τῶν πλεονασμάτων ὑπελογίσθη σύμφωνα μὲ τὴν ὁριζομένην διὰ τῶν συμβάσεων τιμὴν τῆς ἐρέας εἰς 26.500.000 δραχμάς.

ΤΙ ΑΝΑΚΟΙΝΟΙ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν παρέσχε χθὲς τὰς κάτωθι πληροφορίας ἐν σχέσει μὲ τὴν ἀποκαλυφθεῖσαν ζημίαν τοῦ Δημοσίου ἐκ τῆς προμηθείας χακὶ διὰ τὸν στρατόν:

«Εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς παρεδίδοντο ὑπὸ τῶν ὑφαντουργικῶν ἑταιρειῶν «Ἔρια», «Ὑφαντὲ», «Ἐριουργία» καὶ «Λαναρᾶς καὶ Κίρτσης» συναφῶν μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου εἰδικὰς συμβάσεις, στολαὶ ἐκ χακί. Αἱ ἑταιρεῖαι ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἰσχυρίσθησαν ὅτι δι' ἑκάστην στολὴν ὁπλίτου ἀπητοῦντο 4 6)8 μέτρα, παρέδιδον δὲ τὰς στολὰς ὑπολογίζουσαι δι' ἑκάστην τὸ μῆκος τοῦτο καὶ πληρωνόμεναι ἰδιαιτέρως διὰ τὴν ραφήν.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν τελευταίως, κατόπιν δοκιμῶν, παρετήρησεν ὅτι τὸ μῆκος τῶν μέτρων χακὶ τὸ ὁποῖον ἀπητεῖτο δι' ἑκάστην στολὴν, δὲν ἦτο ὡς αἱ ἑταιρεῖαι ἰσχυρίζοντο 4 καὶ 6)8 μέτρα, ἀλλὰ 4 μόνον.

Κατόπιν τούτου ἐκλήθησαν αἱ ἑταιρεῖαι νὰ ἐπιστρέψουν τὸ χακὶ τὸ ὁποῖον ἐπὶ πλέον τῶν 4 μέτρων ὑπελογίζον ὅτι διέθετον δι' ἑκάστην στολὴν ἢ νὰ δεχθοῦν νὰ κρατηθῇ ἡ ἀξία αὐτοῦ ἐκ τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον εἶχεν λαμβάνειν λόγῳ τοῦ τρεχομένου λογαριασμοῦ των μετὰ τοῦ Δημοσίου. Αἱ ἑταιρεῖαι διεμαρτυρήθησαν ἰσχυρισθεῖσαι ὅτι ἐγένοντο κακοὶ ὑπολογισμοὶ ὡς πρὸς τὸ μῆκος τοῦ χακὶ καὶ ἐζήτησαν νὰ γίνῃ πραγματογνωμοσύνη. Ἀντὶ τούτου τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ἐπειδὴ ἦτο βέβαιον περὶ τῶν πορισμάτων τῆς ὑπὸ ὀργάνων αὐτοῦ ἐνεργηθείσης ἐξετάσεως, ἔκρινε σκέπιμον νὰ καταφύγῃ εἰς τὰ δικαστήρια Ἰνα ταῦτα ὑποχρεώσουν τὰς ἑταιρείας νὰ ἐπιστρέψουν τὴν διαφοράν. οἱαδήποτε καὶ ἂν ἦτο αὕτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν ἤρχισεν ἡ παράδοσις τῶν στολῶν ὑπὸ τῶν ἀναδόχων ἑταιρειῶν.

Ἡ διαφορὰ αὕτη, κατὰ προχείρως γενομένους ὑπολογισμούς, ἀνέρχεται εἰς 150 χιλιάδας μέτρα, τῶν ὁποίων ἡ συνολικὴ ἀξία ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 26 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

ΤΟ ΕΛΛΕΙΜΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΝΣΗΜΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐξεδόθη χθὲς τὸ ἀκόλουθον ἀνακοινωθέν:

«Ἐν σχέσει μὲ τ' ἀναγραφέντα εἰς τὸ χθεσινὸν φύλλον πρωϊνῆς ἐφημερίδος περὶ ἐμφανισθέντος ἐλλείμματος εἰς τὸ Α' Ταμεῖον Ἐνσήμων Ἀθηνῶν, καθίσταται γνωστὸν ὅτι ἀπὸ μηνὸς καὶ πλέον ἀνετέθη εἰς εἰδικὸν ὑπάλληλον τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ὁ ἔλεγχος τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ταμείου τούτου, ὀξτινος ἡ ἐναρξις τῆς λειτουργίας ἐγένετο ἀπὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ παρελθόντος ἔτους. Συνεπείᾳ προκυψασῶν ὑπονοιῶν περὶ ἀνωμαλιῶν ἐν τῇ διαχειρίσει διετάχθη ἡ ἀντικατάστασις τοῦ ταμίου, παρισταμένου κατὰ τὴν παράδοσιν καὶ οἰκονομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ.

Ὁ ἔλεγχος συνεχίζεται εἰσέτι, ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε δὲ ποσείας αὐτοῦ προκύπτουν ἐνδείξεις ὅτι ὑπάρχει ἔλλειμμα, τοῦ ὁποίου ὅμως ἡ ἔκτασις δὲν εἶναι δυνατὸν ἀπὸ τοῦδε νὰ καθορισθῇ.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΦΡΟΝΩΝ

ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟ ΛΑΪΚΟΝ ΚΟΜΜΑ

Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γερουσιαστοῦ κ. Θ. Τουρκοβασίλη συνεκροτήθη χθὲς ἡ ἑσπέραν ἡ προαγγελθεῖσα σύσκεψις τῶν Ἐλευθεροφρόνων. Παρέστησαν εἰς ταύτην οἱ κ.κ. Βελέντζας, Νικολούδης, Ταλιαδοῦρος, πρώην ὑπουργός, Ἀνδριόπουλος, βουλευτής, Μπουρμπούλης, γερουσιαστής, Οἰκονομίδης, Χατζηπάνος, Καλκάνης, Μεϊμαράκης, Μπαμπάκος, Κάκαβος, Ἀθανασιάδης Νόβας, Κ. Τσαλδάρης, Λόντος, Ναυπλιώτης, πρώην βουλευταί, Ἀχ. Μπακόπουλος, Π. Γαρουφαλιᾶς, Ἰ. Ἀραπάκης κλπ. πολιτευταί.

Ἀντεπροσωπεύθησαν δὲ οἱ πρώην βουλευταὶ κ.κ. Λιούμπης, Γιαννόπουλος, Σ. Πολυζωγόπουλος, Χατζηγεωργίου, Ἄμποτ, Μικρὸς καὶ Γεωργίου, πρώην βουλευταί.

Τὰ πορισματα τῆς διεξαχθείσης συζητήσεως διετυπώθησαν εἰς τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Τὸ κόμμα τῶν Ἐλευθεροφρόνων, ὡς κόμμα αὐτοτελές, ἀποδέχεται κατ' ἀρχὴν τὴν συνεργασίαν μετὰ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος πρὸς εὐόδωσιν τοῦ κοινοῦ ἀγῶνος καὶ ἐξουσιοδοτεῖ τὴν διοικοῦσαν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν περαιτέρω συνεννόησιν.»

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΘΟΡΥΒΩΔΗΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ

ΘΥΜΑΤΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ

Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς «Ἑνώσεως Ἀπορφανισθέντων Θυμάτων Πολέμου Ἀθηνῶν», τὰ μέλη ταύτης μετέθησαν ἐν διαδηλώσει χθὲς τὴν πρωϊαν εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον, ὅπου ἐγένοντο δεκτὰ ὑπὸ τοῦ ὑφυπουργοῦ κ. Παπαδάτου. Ἀκολούθως μετέθησαν εἰς τὸ «Πτὶ-Παλαὶ» πρὸς συνάντησιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅστις ὅμως δὲν ἐδέχθη τὴν σχηματισθεῖσαν ἐπιτροπὴν. Ἡ κίνησις αὕτη ἀφεώρα τὴν παροχὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἑκτάκτου βοηθήματος. Ἡ ἄρνησις τοῦ κ. Βενιζέλου ὅπως δεχθῇ τὴν ἐπιτροπὴν ἐθεωρήθη ὡς περιφρόνησις, ὡς ἐκ τούτου δὲ οἱ διαδηλωταὶ ἀπεφάσισαν νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰ γραφεῖα τῶν ἐφημερίδων ἵνα διαμαρτυρηθῶσι. Κατὰ τὴν διέλευσίν των ἐκ τῆς ὁδοῦ Καρύτση, δύναμις ἀστυνομικὴ διέταξε τοὺς διαδηλωτὰς νὰ διαλυθῶσιν, εἰς ἄρνησιν δὲ τούτων ἐπῆλθε συμπλοκή, καθ' ἣν συνελήφθησαν τινές.

Σχετικῶς μὲ τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο ὑπεβλήθη χθὲς διαμαρτυρία πρὸς τὸν κ.Πρωθυπουργὸν καὶ τὴν Βουλήν. Διὰ ταύτης ζητεῖται ἡ ἀπόλυσις τῶν συλληφθέντων θυμάτων καὶ ἡ ἀπόδοσις τῆς σημαίας τῆς Ἑνώσεως, κατασχεθείσης κατὰ τὴν συμπλοκὴν ὑπὸ ἀστυνομικῶν.

ΝΑΥΑΓΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ

Ἀλλεπάλληλα σοβαρὰ θαλάσσια δυστυχήματα ἐγνώσθησαν τὸ ἀπόγευμα χθὲς εἰς τὰ ναυτικὰ γραφεῖα τοῦ Πειραιῶς. Οὕτω τὸ φορτηγὸν «Χρῆστος Σιγάλας» ἐναυάγησεν εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν ὠκεανὸν παρὰ τὸ Κέῖπ Χατέρας. Τὸ πλήρωμά του διεσώθη ἐγκαίρως ἀπὸ τὸ σπεῦσαν εἰς βοήθειάν του ἰταλικὸν ἀτμόπλοιον «Μονφιόρε». Τὸ βυθισθὲν ἀτμόπλοιον ἠγοράσθη πρὸ μηνὸς ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Σιγάλα, ἦτο δὲ πρότερον ἀμερικανικόν. Τὸ φορτηγὸν «Σταυρούδης», ὑποστὰν βλάβην τοῦ πηδαλίου του, ἐμεινεν ἀκυβέρνητον εἰς θέσιν πλάτους 44.40 Β καὶ μήκους 3.07 Α. Εἰς βοήθειάν τοῦ ἐξέπλευσαν ναυαγοσωστικά. Τὸ ραδιοτηλεγράφημα δὲν διευκρινίζει ἂν πρόκειται περὶ τοῦ «Ἐμμανουὴλ Σταυρούδη» ἢ περὶ τῆς «Χρυσάνθης Σταυρούδη». Ἐπίσης κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Χάφρης, ἔφθασαν ἐκεῖ διὰ τοῦ ὑπερωκεανείου «Κοῦβα» 29 Ἕλληνες ναυαγοὶ τοῦ φορτηγοῦ «Χρυσάνθη Πατέρα», ὅπερ ἐκάη 75 μίλια μακρὰν τοῦ Κρίστομπαλ. Ἐλήφθη ἐπίσης εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ ναυτικὸν γραφεῖον τοῦ κ. Πάνου Σαράντη τηλεγράφημα ἐκ Καλαμῶν, ὅτι ἔφθασεν ἐκεῖ μὲ πυρκαϊὰν τὸ φορτηγὸν «Ἀντώνιος» τοῦ κ. Γεωργαντῆ, τόννων γκρὸς 1187. Τὸ πλοῖον τοῦτο εἶχεν ἐκφορτώσει ἤμισυ φορτίον ρωσσικῆς ξυλείας εἰς τὴν Βεγγάζην, ὁπόθεν κατηυθύνετο ἤδη εἰς Τάραντα πρὸς ἐκφόρτωσιν τοῦ ὑπολοίπου του φορτίου. Κατὰ τὸν πλοῦν ἐξερράγη εἰς τὸ πρῳραῖον κύτος τοῦ πλοίου πυρκαϊά, ἀνήγγειλε δὲ πρῶτον τὴν εἴδησιν εἰς Πειραιὰ τὸ νορβηγικὸν φορτηγὸν «Ράνενφζολντ», ὅπερ συνήντησε τὸν «Ἀντώνιον» παρὰ τὸ Ταίναρον.

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΩΤΑΤΑΙ ΑΙ ΥΠΟΒΛΗΘΕΙΣΑΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΤΑΥΡΙΝΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

ΗΛΘΟΝ ΕΙΣ ΦΩΣ ΚΑΙ ΝΕΑΙ ΣΟΒΑΡΑΙ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΙΣ

Ἐδόθησαν χθὲς εἰς τὴν δημοσιότητα αἱ ἐκθέσεις τοῦ οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου κ. Σταυρινοῦ, ἐνεργήσαντος, ὡς γνωστόν, οἰκονομικὸν ἔλεγχον εἰς τὰ διέλλία τῶν ἀλευροβιομηχάνων πρὸς συγκέντρωσιν στοιχείων ἀναφερομένων εἰς τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον καθωρίζετο μέχρι τοῦδε ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου. Αἱ ἐκθέσεις τοῦ κ. Σταυρινοῦ εἶνε πέντε. Τούτων ἡ πρώτη ἀφορᾷ τὰ ἀλεστικά, διὰ τὰ ὁποῖα εἰς τὸν Τύπον πρῶτον καὶ κατόπιν εἰς τὴν Βουλὴν ἐγένετο εὐρύτατα λόγος.

Διὰ τῶν μετ' αὐτὴν δύο ὑποβάλλονται 31 ἑβδομαδιαῖα δελτία κόστους σίτου καὶ ἀλεύρων ἀναλυτικῶς μετὰ τῶν ἐξόδων διὰ τῶν ὁποίων ἐπιβαρύνονται ταῦτα μέχρι τῆς ἀρτοποιήσεως. Τὰ δελτία ἐλήφθησαν ἀπὸ τοὺς ἀλευροβιομηχάνους. Καὶ τέλος αἱ τετάρτη καὶ πέμπτη ἐκθέσεις ἀποτελοῦν μελέτην ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ σίτου καὶ τῶν ἀλεύρων γενικώτερον, ἐξετάζονται δὲ εἰς αὐτὰς αἱ συνθῆκαι τοῦ ἐμπορίου τοῦ σίτου, τῆς ἀλευροποιήσεως καὶ τοῦ καθορισμοῦ μέχρι τοῦδε τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου.

ΤΑ ΑΛΕΣΤΙΚΑ

Ἡ ἔκθεσις ἡ ἀναφερομένη εἰς τὰ ἀλεστικὰ παρέχει νέον στοιχεῖον εἰς τὴν πλευρὰν αὐτὴν τοῦ ζητήματος τοῦ ἄρτου καὶ ἀποδεικνύει ἀνακριδεῖς τοὺς σχετικοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ κ. Σίδερη πρὸς τὴν Βουλὴν καὶ τὸν Τύπον. Ὡς γνωστὸν, τ' ἀλεστικὰ δυνάμει διοικητικῆς ἀποφάσεως τοῦ 1928 εἶχον καθορισθῆ εἰς 47 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν, ἐδηλώθη δὲ ὅτι ἐπειδὴ κατὰ τὸν τελευταῖον καιρὸν ὑπελογίζοντο αὐθαιρέτως ὑπὸ τῶν ἀλευροβιομηχάνων εἰς 54, ἐμειώθησαν τὴν 15 Νοεμβρίου εἰς 47.

Ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν ὅμως τοῦ κ. Σταυρινοῦ προκύπτει ὅτι τὰ ἀλεστικὰ τοὺς τελευταίους μῆνας ἐχρεώνοντο ὡς ἑξῆς:

Ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου μέχρι 7 Ἰουλίου μεταξὺ 45,46,1)2 καὶ 47
14 Ἰουλίου—5 Ἰουλίου λεπτὰ 50
12 Ἰουλίου—26 Ἰουλίου » 55
2 Αὐγούστου—20 Σ)βρίου » 57
29 Σ)βρίου—10 Ν)βρίου » 59
15 Νοεμβρίου (ὅτε εἶχε δημιουργηθῆ ζωηρὸς θόρυβος εἰς τὸν Τύπον) » 54.

Κατὰ τὴν περίοδον δηλαδὴ τοῦ θορύβου ἐπεβαρύνθη ὁ ἄρτος μὲ ἔξοδα ἀλέσεως κλπ. 54 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν καὶ οὐχὶ 47, ὡς ὑπεστήριζεν ὁ κ. Σίδερης.

Ἀναλυτικῶς τὰ ἔξοδα ταῦτα ἔχουν ὡς ἑξῆς κατὰ μέσον ὅρον: Μεταφορικὰ μέχρι τοῦ μύλου 0,11,45, ἔξοδα ἀλέσεως 0.32.59 καὶ ἐμπορικὸν 0,11.39.

Τὰ ἔξοδα αὐτὰ ὁ κ. Σταυρινὸς εὑρίσκει ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ μειωθοῦν κατὰ 14 λεπτὰ τὴν ὀκᾶν, ἤτοι ὅσα κερδίζουν οἱ «ὁμαδοῦχοι», ἐκεῖνοι δηλαδή, οἱ ὁποῖοι μεσολαβοῦν εἰς τὴν πώλησιν τῶν ἀλεύρων μεταξὺ ἀλευροβιομηχάνων καὶ ἀρτοποιῶν. Διὰ τὴν τάξιν αὐτὴν τῶν μεταπρατῶν ὁ κ. ἐλεγκτὴς ὁμιλεῖ διὰ μακρῶν. Τὴν χαρακτηρίζει ὡς κακὴν πληγὴν ἐπιβαρύνουσαν τὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου καὶ τονίζει ὅτι εἶνε πολὺ δυσκερὲς νὰ λείψουν, διότι ἔχουν χρεωθῆ μὲ σημαντικὰ ποσὰ εἰς τοὺς μύλους, μέχρι τοῦ σημείου μάλιστα ὥστε, σταματῶντες τὰς ἐργασίας των, νὰ παρασύρουν καὶ τοὺς πιστωτάς των εἰς καταστροφήν.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὁ κ. Σταυρινὸς κάμνει τὴν σύστασιν νὰ γίνουν οἱ μύλοι εἰς τὴν παραλίαν καὶ νὰ ἐγκαταστήσουν σιλό, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ μειώσῃ κατὰ πολὺ τὰ ἔξοδα μεταφορᾶς τοῦ σίτου.

ΝΕΑ ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ

Ἡ τετάρτη ἔκθεσις τοῦ κ. Σταυρινοῦ ἀναφέρεται, ὡς σημειοῦται ἀνωτέρω, εἰς τὰς συνθήκας ὑφ' ἃς διεξάγεται τὸ ἐμπόριον τοῦ σίτου καὶ μετὰ τοῦτο ὁ καθορισμὸς τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου. Τὸ πόρισμα τῆς ἐξετάσεως ταύτης ἔφερεν εἰς φῶς νέαν κατάχρησιν εἰς βάρος τῆς τιμῆς τοῦ ψωμιοῦ ἐκ μέρους τῶν ἀλευροβιομηχάνων, τὴν ὁποίαν δὲν ἐγνώριζε τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἡ κατάχρησις αὕτη ἐγίνετο εἰς τὰ τραπεζιτικὰ ἔξοδα καὶ τὸ σιτεμπορικὸν κέρδος ὡς ἑξῆς: Εἰς τοὺς ἀλευροβιομηχάνους, οἱ ὁποῖοι εἶνε καὶ εἰσαγωγεῖς σίτου, ἀναγνωρίζεται δικαίωμα νὰ προσθέτουν εἰς τὴν τιμὴν τοῦ σίτου (τσὶφ Πειραιά) 1 % διὰ τραπεζιτικὰ ἔξοδα καὶ 1 % διὰ σιτεμπορικὸν κέρδος. Τὸ ὡς ἄνω 2 % εἰς τὰ δελτία τῶν ἀλευροβιομηχάνων ἔφερετο προστιθέμενον ὡς χωριστὸς λογαριασμός, ὁ κ. Σταυρινὸς ὅμως ἀνεκάλυψεν ὅτι περιείχετο εἰς τὴν τιμὴν τοῦ σίτου, χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ ἡ ἀγορανομία.

Ἤτοι οἱ ἀλευροβιομηχανοι ἐπεβάρυναν τὴν τιμὴν τοῦ σίτου μὲ 7 ἕως 10 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν, ἀναλόγως τῶν διακυμάνσεων τῶν τιμῶν τοῦ σίτου. Ἡ ἐπιβάρυνσις αὕτη, ἐξαγομένη ἀπὸ τοὺς λογαριασμοὺς, κατὰ μέσον ὅρον ὑπολογίζεται εἰς 8 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν.

80 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ! ....

Τὸ συνολικὸν ποσὸν τῆς εἰς βάρος τῆς τιμῆς τοῦ ψωμιοῦ καταχρήσεως τῶν ἀλευροβιομηχάνων, ἀνέρχεται, κατὰ τοὺς μετριωτέρους ὑπολογισμοὺς, καὶ διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1929 διάστημα εἰς 80.000.000 δρ. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐξάγεται ἀπὸ τὰς ἐπισήμους στατιστικὰς τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ εἰσαγόμενος εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸς ἀλευροποίησιν σῖτος ἀνέρχεται εἰς 500.000.000 ὀκάδας ἐτησίως. Διὰ τὰ δύο δηλαδὴ ἔτη 1929 καὶ 1930 πρέπει νὰ εἰσῆχθη σῖτος 1.000 ἑκατομμυρίων ὀκάδων. Εἰς ἓξ μόνον ἀλευρομύλους, ὅπου διεξήχθη ἀπὸ τὸν κ. Σταυρινὸν ἔλεγχος, εἶχον ἀλεσθῆ κατὰ τὸ ἔτος 1929 καὶ τὸ πρῶτον ἑξάμηνον τοῦ 1930, 149.978.986 ὀκ.σίτου. Δηλαδὴ οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἓξ μόνον αὐτῶν μύλων ἐνέῤῥδισαν ἐκ τοῦ λόγου τούτου εἰς τὸ 18μηνον διάστημα 12 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Η ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΣΙΤΟΥ

Ἡ τελευταία ἔκθεσις τοῦ κ. Σταυρινοῦ ἀφορᾷ, ὡς ἐλέχθη, τὴν ἀλευροποίησιν τοῦ σίτου. Ἡ σχετικὴ ἔρευνα ἔγινεν εἰς τοὺς ἰδίους ὡς ἄνω ἓξ ἀλευρομύλους. Ἡ ἔρευνα αὕτη διεξήχθη καὶ ἐπὶ τῶν τεχνικῶν ζητημάτων τῆς ἀποδόσεως τοῦ σίτου α') εἰς προϊόντα ἐν γένει καὶ β') εἰς ἄλευρα. Καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰ προϊόντα ὁ κ. ἐλεγκτὴς διεπίστωσε κέρδος μικρὸν μέν, ἀδικαιολόγητον ὅμως. Τὸ κέρδος αὐτὸ τὸ ὑπελόγισεν εἰς 0.04 %. Εἰς χρῆμα τὸ ποσοστὸν τοῦτο δὲν ἀντιπροσωπεύει μέγα ποσόν.

Διὰ τὴν ἀπόδοσιν ὅμως τοῦ σίτου εἰς λευκὰ ἄλευρα, λέγει ὅτι ἀπὸ 76 % ποῦ πιθανὸν ἦτο ἡ ἀπόδοσις τοῦ σίτου εἰς λευκὰ ἄλευρα τὸ 1ης Ὀκτωβρίου ἐ.